

**Het Paradys der Geestelijcke ende Kerkelijcke
Lof-sangen/ op de principaelste Feest-daghen des
gheheelen Jaers**

Afhakker, Aegidius

Herzogenbusch, 1621

's Sondaeghs. Aen de Voeten.

Nutzungsbedingungen

urn:nbn:de:hbz:466:1-55072

's Sondaeghs.

Aen de Voeten.

O Ghy salighepdt der Aerden/
Soete Jesu weest ghegroet:
Ich wil meed' u kruys aenvaerden/
Met een blijdelijck ghemoet:
Maer ghy Heere hoog van waerden/
Deeldt my mede van u bloedt.

Als of ghy 't waert in persoone/
Doo beweeght my u ghelaet/
Siende u soo naeckt vertoonen/
Die straffen van myn misdaet:
Wilt in 't oordeel doch verschoonen/
Die ootmoedigh voorz u staet.

Dese naghels uwer voeten/
Die ick sie van bloede root/
's Heeren toornighepdt versoeten/
Omhelst ick upt liefden bloot:
Maer ick vzees die te ontmoeten/
Siende die soo diep en groot.

Wy dancken u allegader/
Wt compassie ghewondt/
Dat ghy als een goeden Vader/
Maect u kinderen ghesonde:
Dies moet u myns Zielenader/

Mijn hert loben ende monde.
 Al mijn fouten en misdaden/
 Die daer menighvuldigh zyn/
 En mijn dzoeve Ziel beladen/
 Als een doodelijck senyn:
 Gheneest die door u ghenaden/
 Met soo soeten medechyn.

Aen het Krups sie ick u hanghen/
 Met u armen wjdt ontdaen/
 Om de ghene te ontfanghen
 Die met sonden zyn bela'en:
 Dies koom ick oock niet verlangen/
 Wilt u Dienaer niet versma'en.

Heer/ uwe bebloede wonden/
 Die soo diep zyn ende groot/
 Laet mijn hert tot allen stonden
 Overdencken in zyn noodt:
 Ende eerstelijck doorgonden.
 En soo kostelycke doodt.

Al ben ick vernederdt seere/
 Dooz myn sonden in verdriet:
 Ich omhels u voeten Heere/
 O Jesu verstoot my niet:
 Mijn hert ick u presenteere/
 Om te volghen u ghebiedt.

Aen u Krups leggh' ick beneden/
 En ombangh' niet een ghemoet/
 Vol van drylicx die teere leden.

Van u voeten rood van bloedt?
Hoocht van boven ons ghebeden/
Die ons droevigh hert u doet.
Siet my aan/O mijn beminde/
Geest my nu een troost'lyck woordt:
Dat ick Jesu graci' vindt/
In u ooghen rechte-voort.
Wilt van souden my ontbinden/
Eer myn ziel daer in versmoordt.

* Maendaeghs.

Aen de Knyen.

O Jesu mijn Godt en Heere/
Moet ick voor mijn oogen sien/
V door-boorde leden teere/
Aen het Krups in soo veel lij'en?
Laet ick dan na mijn begheeren/
Kussen u ghebooghde knien.
Och hoe arm beroost van kleede/
Sonder dwangh ofte ghebodt/
Hebt ghy aen het Krups ghestreden/
V vanden tot een spot /
En ghy hebt dat al gheleden/
Daer ghy mensch waert ende Godt.
Over bloedigh siet men stralen/
V we rode beken sijn/